

Bruksela, 18.11.2015

COM(2015)751 wersja ostateczna

**RAPORT KOMISJI EUROPEJSKIEJ DLA PARLAMENTU I RADY
EUROPEJSKIEJ**

Rozwinięcie Dyrektywy Rady Europejskiej 91/477/EC z 18 czerwca 1991, z późniejszymi zmianami zawartymi w Dyrektywie 2008/51/EC z 21 maja 2008 w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni

**RAPORT KOMISJI EUROPEJSKIEJ DLA PARLAMENTU I RADY
EUROPEJSKIEJ**

Rozwinięcie Dyrektywy Rady Europejskiej 91/477/EC z 18 czerwca 1991, z późniejszymi zmianami zawartymi w Dyrektywie 2008/51/EC z 21 maja 2008 w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni

1. Wstęp

(1) Dyrektywa Rady 91/477/EEC dotycząca kontroli nabywania i posiadania broni została przyjęta 18 czerwca 1991¹ oraz zmieniona Dyrektywą 2008/51/EC 21 maja 2008² (Dyrektywa o broni palnej).

(2) Artykuł 17 Dyrektywy o broni palnej mówi, że “Komisja powinna do 28 lipca 2015 przedstawić Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie Europejskiej sprawozdanie dot. sytuacji wynikającej z implementacji Dyrektywy oraz, jeżeli zaistnieje potrzeba, propozycje zmian.” Mając na uwadze przygotowanie sprawozdania, Komisja z pomocą zewnętrznych konsultantów przeprowadziła ocenę. Ocena, którą zakończono w grudniu 2014³, zawiera obszerną analizę implementacji Dyrektywy oraz analizę jej obowiązywania zgodnie z pięcioma kluczowymi kryteriami oceny. Przygotowana ocena zawiera także, sporządzone na podstawie wniosków, szczegółowe zalecenia ulepszeń skierowane do Komisji lub władz Państw Członkowskich lub obydwu podmiotów. Ocena była powiązana z programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT), realizowanym przez Komisję Europejską.⁴

(3) Po przeprowadzeniu oceny, Komisja poprosiła członków Komitetu powołanego zgodnie z art. 13(a) Dyrektywy (Komitet ds. broni palnej), reprezentujących 28 Państw Członkowskich oraz cztery kraje z Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG)⁵ oraz Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu⁶ o skomentowanie i sporządzenie oceny wniosków oraz przedstawienie własnych zaleceń. Członkowie Komitetu przedstawili swoje odpowiedzi ustnie na spotkaniach Komitetu (18 grudnia 2014 oraz 25 marca 2015), a niektóre Państwa Członkowskie uzupełniły wypowiedzi pisemnym komentarzem (Belgia, Francja, Szwecja oraz Wielka Brytania).

(4) Ostateczny raport zawierający ocenę został przekazany tuż przed tragicznymi wydarzeniami w Paryżu i Kopenhadze w styczniu 2015. Wydarzenia te zwróciły uwagę na naglące kwestie bezpieczeństwa na poziomie Unii Europejskiej. Na spotkanie Komitetu ds. broni palnej, które odbyło się w marcu 2015, Komisja zaprosiła reprezentantów Państw Członkowskich, by nie tylko skomentowali wnioski oceny, ale także przedstawili inne możliwe obawy w związku z Dyrektywą ds. broni palnej w nawiązaniu do dramatycznych wydarzeń, o których konsultanci – autorzy oceny – nie mieli jeszcze wiedzy.

(5) Celem raportu jest opisanie wniosków oceny, uzupełnienie ich wnioskami płynącymi z komentarzy otrzymanych do tej pory oraz przedstawienie Komisji krytycznej oceny. W początkowej części raport nakreśla podstawy wydania aktu oraz przedstawia główne postanowienia Dyrektywy ds. broni palnej. Ukazuje metodologię, rezultaty oceny w

---

¹ Dz.u. L 256, 13.9.1991, str.51

² Dz. U. L 179, 8.7.2008, str. 5

³ <http://bookshop.europa.eu/en/evaluation-of-the-firearms-directive-pbNB0514159/>;
<http://bookshop.europa.eu/en/evaluation-of-the-firearms-directive-pbNB0114006/>

⁴ COM(2013)685 wersja ostateczna

⁵ Europejski Obszar Gospodarczy

⁶ Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Szwajcaria

odniesieniu do pięciu kluczowych kryteriów oceny (tj. efektywność, wydajność, spójność, przydatność, wartość dodana dla UE) oraz zalecenia działań. Raport przedstawia również krytyczną ocenę wniosków z przeprowadzonych przez konsultantów badań. Ponadto, wskazuje na to które inicjatywy Komisja mogłaby rozważyć, by wyeliminować kwestie podkreślone w ocenie i potwierdzone przez Państwa Członkowskie.

2. Podstawa wydania Dyrektywy

(6) Dyrektywa ds. Broni palnej reguluje nabycie oraz posiadanie, a także wymianę handlową na terenie UE broni palnej do użytku cywilnego (np. broń sportowa i myśliwska). Dokument nakreśla wspólne minimalne standardy, co do których Państwa Członkowskie muszą dokonać transpozycji do prawa krajowego, regulującego kwestie broni, oraz ma na celu balas między celami rynku wewnętrznego (tj. transgraniczne przemieszczanie broni palnej) oraz celami polityki bezpieczeństwa (tj. wysoki poziom bezpieczeństwa i ochrona przed przestępstwami i nielegalnym handlem) na terenie UE.

(7) Dyrektywa 91/477/EEC była początkowo środkiem wspomagającym zakończenie tworzenia rynku wewnętrznego. Zniesienie kontroli posiadania broni w granicach wewnątrzspółnotowych stworzyło konieczność przyjęcia efektywnych zasad uprawniających do kontroli wewnątrz Państw Członkowskich. W tym celu Dyrektywa zawiera zasady nabycia i posiadania broni palnej oraz jej transferów między Państwami Członkowskimi. Dyrektywa umożliwia Państwom Członkowskim przyjęcie bardziej restrykcyjnych zasad niż ustanowione (art. 3).

(8) Komisja Europejska złożyła Parlamentowi i Radzie Europejskiej pierwsze sprawozdanie w 2000 oceniające wprowadzenie Dyrektywy 91/477/EEC w Państwach Członkowskich.⁷ Sprawozdanie to utrzymywało, że Państwa Członkowskie oraz zainteresowane strony uznały ramy prawne określone przez Dyrektywę za wystarczające. Jednakże, określono główne problemy dotyczące implementacji Dyrektywy na gruncie prawa krajowego: problemy z wymianą informacji; różnorodność i rozbieżności w krajowej legislacji, środkach administracyjnych i procedurach wydawania pozwoleń; różnice w klasyfikacji broni palnej myśliwskiej i sportowej oraz administracyjnych obciążeniach nakładanych na sektor MŚP. Ukazało to potrzebę ujednolicenia niektórych przepisów (np. definiujących wybrane typy broni, mianowicie broni pozbawionej cech użytkowych oraz zabytkowej), by zapewnić bardziej spójne zastosowanie Dyrektywy.

(9) Sprawozdanie to zostało złożone podczas gdy Komisja prowadziła negocjacje w imieniu Państw Członkowskich dotyczące Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wyrobowi broni palnej⁸(UNFP) w kontekście Konwencji Narodów

---

⁷ Raport Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dot. "Implementacji Dyrektywy Rady 91/477/EEC z 18 czerwca 1991 roku w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni", COM (2000) 837 wersja ostateczna. Bruksela, 15.12.2000.

⁸ Protokół Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

Zjednoczonych przeciwko przestępczości zorganizowanej. Protokół miał zawierać nowe zasady dotyczące w szczególności śledzenia broni palnej (tj. jej oznaczania i rejestrowania) oraz pozbawiania broni palnej cech użytkowych. Sprawozdanie zawierało wnioski, iż Komisja, biorąc pod uwagę postęp negocjacji w związku z UNFP i informacją zwrotną od zainteresowanych stron dot. Dyrektywy, miała na celu przedstawienie stosownych propozycji zmian.

(10) Po wejściu w życie UNFP w 2005⁹ roku, Dyrektywa 91/477/EC została zmieniona Dyrektywą 2008/51/EC w celu umocnienia aspektu bezpieczeństwa, pozwalając na częściowe dostosowanie do samego Protokołu (UNFP). Dyrektywa w sprawie broni palnej jest częścią zbioru inicjatyw podjętych na międzynarodowym oraz unijnym poziomie w celu implementacji UNFP. Odpowiednie zapisy zostały transponowane do europejskiej legislacji poprzez Rozporządzenie Nr 258/2012¹⁰, które ustanawiało zasady dotyczące legalnego eksportu, importu oraz przewozu niewojskowej broni palnej pochodzącej z państw trzecich¹¹ lub do nich skierowanej.

(11) Zasady kierujące działaniami Komisji Europejskiej w celu zarządzania i zmniejszenia ryzyka wynikającego z cywilnego użytkowania broni palnej były zawarte w całościowej strategii – Komunikacie „Broń palna i wewnętrzne bezpieczeństwo w Unii Europejskiej: ochrona obywateli i zakłócanie nielegalnego handlu”¹², wydanym w październiku 2013. Komunikat proponuje środki mające na celu podniesienie poziomu bezpieczeństwa obywateli w UE w związku z bronią palną oraz strzeże jej legalnego obrotu. Dodatkowo, zbliżające się inicjatywy związane z bronią palną były zawarte w niedawno wydanym Komunikacie Komisji pod tytułem „Europejska Agenda Bezpieczeństwa”¹³, który podkreśla, że priorytetem jest określenie wspólnej postawy w kwestii pozbawienia broni palnej cech użytkowych, by uchronić przed jej przywróceniem do użytku i wykorzystaniem w celach przestępczych. Komunikat zwrócił także uwagę na potrzebę przeglądu istniejącego prawodawstwa dot. broni palnej w 2016, by usprawnić dzielenie się informacjami (np. poprzez włączanie informacji o

---

⁹ Protokół był ratyfikowany przez Komisję w 2014. Decyzja Rady z 11 lutego 2014 dotycząca w sprawie zawarcia w imieniu UE Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (2014/164/EU). OJ 89, 23.3.2014, str. 7.

¹⁰ Rozporządzenie Nr 258/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z 14 marca 2012, implementujące artykuł 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej ustanawiające pozwolenia na eksport, import i środki dot. tranzytu broni palnej, jej części, komponentów i amunicji.

¹¹ Główny wkład Rozporządzenia to zasada dot. transferu broni palnej do użytku cywilnego między Państwami Członkowskimi, który uwarunkowany jest wiedzą i pozwoleniem udzielonym przez wszystkie zaangażowane Państwa oraz znanym pochodzeniem broni.

¹² COM(2013) 716 wersja ostateczna, Komunikat Komisji do Rady Europejskiej i Parlamentu, Broń palna i wewnętrzne bezpieczeństwo UE: ochrona obywateli i zakłócanie nielegalnego handlu

¹³ COM(2015) 185 wersja ostateczna, Komunikat Komisji do Parlamentu i Rady Europejskiej, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Europejska Agenda Bezpieczeństwa.

zajętej broni do systemu Europol), przywrócenie śledzenia broni, standaryzację oznaczania oraz ustanowienie wspólnych standardów dla neutralizacji broni palnej. Po tragicznych wydarzeniach, które miały miejsce 13 listopada 2015 w Paryżu, Komisja zdecydowała się na szybszy przegląd Dyrektywy w sprawie broni palnej, która byłaby przyjęta włącznie z niniejszym sprawozdaniem. Sprawozdanie przedstawia dowody na poparcie niniejszych działań.

3. Główne przepisy Dyrektywy w sprawie broni palnej

(12) Dwoma głównymi celami Dyrektywy w sprawie broni palnej jest zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa w UE. W szczególności, oznacza to określenie minimalnych wymagań¹⁴ dla nabycia i posiadania broni palnej do użytku cywilnego na terenie UE oraz spójne środki administracyjne dla transferu broni palnej na terenie UE.

(13) Zakres Dyrektywy opisany jest w Załączniku I, gdzie określone zostały kategorie broni palnej, odpowiadające różnym zastosowaniom, jak następuje:

- „Kategoria A składająca się z broni palnej niedozwolonej – broń w pełni automatyczna oraz broń wojskowa”;
- „Kategoria B obejmująca broń, w przypadku której wymagane jest pozwolenie – wykorzystywaną głównie przez strzelców sportowych i myśliwych;
- „Kategoria C obejmująca broń, w przypadku której wymagane jest oświadczenie (głównie broń wykorzystywana przez myśliwych);
- „Kategoria D: inna broń palna – obejmuje głównie jeden rodzaj broni, czyli jednostrzałową długą broń palną z lufą o gładkim przewodzie.”

(14) Główne zapisy Dyrektywy w sprawie broni palnej nawiązują do:

- **Oznaczenia i śledzenia broni palnej (art.4):** Państwa Członkowskie powinny zagwarantować, że każda broń palna lub jej część, która trafia na rynek, jest oznaczona i zarejestrowana. W tym celu Państwa Członkowskie powinny wymagać albo jednolitego oznakowania albo alternatywnego oznaczania numerem lub kodem alfanumerycznym pozwalającym na zidentyfikowanie kraju produkcji. Oznakowanie umieszczone jest na jednym z istotnych broni palnej, którego zniszczenie powodowałoby bezużyteczność broni palnej. Zmieniona Dyrektywa zawiera także zapisy o wprowadzeniu krajowego skomputeryzowanego rejestru danych w celu zwiększenia stopnia śledzenia broni palnej. Systemy te rejestrowałyby główne informacje o wszystkich sztukach broni palnej znajdujących się w obiegu na terenie Państw Członkowskich i powinny być one zgodne we wszystkich Państwach Członkowskich do 31 grudnia 2014.

---

¹⁴ Zgodnie z art. 3 Dyrektywy w sprawie broni palnej: “Państwa Członkowskie mogą przyjąć przepisy które są bardziej restrykcyjne niż te zawarte w Dyrektywie.”

- Wymagania dot. nabycia i posiadania broni palnej (art.5):

- Państwa Członkowskie powinny umożliwić nabycie i posiadanie broni palnej osobom, które mają uzasadniony powód do jej posiadania i które: mają co najmniej 18 lat, za wyjątkiem nabycia innego niż kupno i posiadanie broni myśliwskiej i sportowej, jeżeli w sytuacji tej osoby poniżej 18 roku życia mają zgodę rodziców lub przebywają pod ich opieką lub opieką osoby dorosłej z ważnym pozwoleniem na broń palną lub myśliwską lub przebywają w licencjonowanym lub w inny sposób dozwolonym centrum treningowym.
- Nie stanowią zagrożenia dla samych siebie, dla porządku publicznego lub dla bezpieczeństwa publicznego; wyrok skazujący za popełnione umyślnie przestępstwo zużyciem przemocy uznaje się za element wskazujący na takie zagrożenie.

- Europejska Karta Broni Palnej (EFP) (art.12): dyrektywa wprowadziła bardziej elastyczne zasady w odniesieniu do broni myśliwskiej i sportowej, by nie utrudniać jej swobodnego przepływu na terenie Państw Członkowskich. Wraz z wprowadzeniem EFP, myśliwi z bronią kategorii C oraz D oraz strzelcy sportowi z bronią kategorii B, C oraz D mogą podróżować do Państw Członkowskich bez uprzedniego zezwolenia udzielonego przez te Państwa. EFP powinna być uważana za główny dokument, którego potrzebują myśliwi i strzelcy sportowi i Państwa członkowskie nie mogą uzależniać uznania Europejskiej Karty Broni Palnej (EFP) od uiszczenia jakichkolwiek opłat.

- Pozbawienie cech użytkowych (Załącznik I, część III): Dyrektywa w sprawie broni palnej ustanawia minimalne restrykcje oraz nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek przyjęcia przepisów dla weryfikacji środków pozbawiania broni palnej cech użytkowych. Weryfikacja powinna gwarantować, że krajowe procedury pozbawiania cech użytkowych prowadzą do permanentnego pozbawienia cech użytkowych. Na wniosek współprawodawców przy wprowadzaniu zmian, Załącznik I – Część III punkt (a) stanowi, że „Komisja przedstawia wspólne wytyczne dot. norm i technik pozbawiania cech użytkowych w celu zagwarantowania, że pozbawiona cech użytkowych broń nieodwracalnie nie nadaje się do użytku”. Do czasu wprowadzenia wytycznych, Państwa Członkowskie mogą przyjąć najbardziej odpowiednie procedury do tego celu.

(15) Ponadto, art. 17 Dyrektywy w sprawie broni palnej stanowi, że Komisja przed 28 lipca 2015 złoży sprawozdanie o sytuacji powstałej w związku ze stosowaniem Dyrektywy. Zgodnie z zapisem Dyrektywy, w 2014 Komisja rozpoczęła 12-miesięczne badanie w celu oceny jak wprowadzono Dyrektywę w sprawie broni palnej i jej późniejsze zmiany oraz do jakiego stopnia ramy prawne spełniły dwa główne cele – zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz wysokiego poziomu bezpieczeństwa na terenie UE.

4. Metodologia oceny

(16) Roczne badanie ewaluacyjne przeprowadzono w celu przeanalizowania czy udało się spełnić cele postawione przez Dyrektywę (właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz wysoki poziom bezpieczeństwa) zgodnie z pięcioma kryteriami oceny:

-Efektywność: w zakresie tego do jakiego stopnia przepisy przyczyniły się do osiągnięcia założonych celów;

- Wydajność: procedur i obowiązków wprowadzonych przez Dyrektywę, mianowicie czy rezultaty (korzyści) zostały osiągnięte rozsądnym kosztem;

- Spójność: implementacji przepisów Dyrektywy, interpretacji kluczowych pojęć i całościowa spójność Dyrektywy z odpowiednią legislacją;

- Przydatność: przepisów Dyrektywy biorąc pod uwagę istniejące potrzeby funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz bezpieczeństwo obywateli UE;

- Wartość dodana: interwencja UE w odróżnieniu do krajowej legislacji i prowadzonych działań.

(17) Oceny dokonano na wszystkich przepisach Dyrektywy we wszystkich 28 Państwach Członkowskich od 1991 do dnia dzisiejszego. Dodatkowo, oceniających poproszono o wzięcie pod uwagę wcześniejszych badań i inicjatyw Komisji¹⁵ oraz dwóch badań zakończonych w tym samym czasie dot. pozbawiania cech użytkowych, zniszczenia i oznaczania broni¹⁶ oraz zwalczania nielegalnego handlu bronią na terenie UE.¹⁷

(18) Analiza została przeprowadzona poprzez badanie źródeł wtórnych, ankietę internetową, wywiady oraz cztery badania typu case study¹⁸ (przeprowadzone w czterech Państwach Członkowskich: Belgii, Francji, Niemczech i Polsce). Oceniający kontaktowali się z władzami Państw Członkowskich; przedstawicielami producentów broni palnej, sprzedawcami i pośrednikami; użytkownikami broni palnej łącznie z myśliwymi i strzelcami sportowymi; międzynarodowymi organami, stowarzyszeniami, ośrodkami badań i innymi ekspertami. Ankiety online uzupełniło 83 zainteresowanych (34 przedstawiciele władz Państw Członkowskich, 28 przedstawiciele przemysłu, 16 użytkowników, 5 ekspertów), wywiady przeprowadzono z 56 zainteresowanymi (23 z władz Państw Członkowskich, 16 przedstawiciele przemysłu, 9 użytkowników i 8 ekspertów) oraz prowadzono rozmowy dot. case study z 30 zainteresowanymi (12 przedstawiciele Państw Członkowskich, 8 z przemysłu, 8 użytkowników i 2 ekspertów).

---

¹⁵ Łącznie z: COM (2012)415 – Możliwe korzyści i negatywne skutki ograniczenia klasyfikacji do dwóch kategorii broni (nieodzwolona oraz dozwolona) mając na uwadze ulepszenie funkcjonowania rynku wewn. dla produktów będących przedmiotem uproszczenia; COM (2010)4040 – Umieszczenie na rynku replik broni palnej.

¹⁶ Badanie mające na celu wsparcie Ocenę Wpływu na możliwe inicjatywy powiązane z ulepszeniem zasad dot. pozbawiania cech użytkowych broni palnej w UE, replik i broni alarmowej (<http://www.sipri.org/research/security/europe/publications/study-on-firearms>)

¹⁷ Badanie wspierające Ocenę Wpływu możliwości walki z nielegalnym handlem bronią w UE

¹⁸ Kryteria wyboru Państw Członkowskich do case study: i) rodzaj rynku broni palnej, ii) kwestie bezpieczeństwa ; iii) część ludności posiadającej broń palną; iv) liczba ukradzionej bądź zgubionej broni palnej jaką zarejestrowano.

(19) Od pierwszych miesięcy badań, oceniający zgłosili brak kluczowych danych dotyczących zarówno rynku, jak i aspektów bezpieczeństwa. W kwestii rynku, dostępne statystyki na poziomie krajowym i unijnym zwykle nie rozróżniały broni wojskowej od cywilnej (co utrudniało wyodrębnienie danych o broni palnej do użytku cywilnego). Nawet kiedy było to możliwe, dane nie zawsze były dostępne na poziomie Państw Członkowskich dla wszystkich krajów (z powodu poufności), co uniemożliwiało śledzenie jak zmieniała się produkcja na przestrzeni lat. Ponadto, główna firma działająca w tym sektorze umożliwiła wąski dostęp do informacji. Biorąc pod uwagę bezpieczeństwo, głównym problemem był brak dodatkowych danych zarówno o typach/kategoriach broni palnej na terenie UE i/lub nielegalnie użytkowanej broni oraz będącej w obrocie, jak i brak porównywalnych i szczegółowych danych o tendencjach przestępstw i działaniach w związku z użyciem broni palnej przez ludność cywilną na poziomie UE. Kolejnym ograniczeniem związanym z wąskim dostępem do danych było określenie ilościowego kosztu obciążenia administracyjnego i kosztu implementacji poszczególnych przepisów.

5. Wnioski

5.1 Kryteria oceny

5.1.1 Efektywność

(20) Dyrektywa wpłynęła pozytywnie na ustanowienie dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego dla broni palnej, co było jednym z jej celów. Jednakże, wykonawca przedstawił wniosek iż jej potencjalny wkład mógłby być bardziej znaczący. Po pierwsze, wprowadzenie kategorii i związanych z nimi regulacyjnych systemów pozwoliło na zapobieganie potencjalnym zakłóceniom rynku w związku ze zniesieniem kontroli i, w ten sposób, stworzeniem rynku wewnętrznego. Od 2005¹⁹ handel wewnątrz UE pozostaje raczej stabilny. Jednakże, różnica w interpretacji przepisów Dyrektywy ograniczyła zakres oczekiwanych korzyści, wynikających z interwencji UE. Zainteresowane strony (przemysł i użytkownicy) zwrócili uwagę na poszczególne przeszkody i obciążenia w związku z procedurami, w szczególności dlatego że to właśnie oni muszą ponosić koszt zdobycia informacji potrzebnych do zrozumienia zasad i procedur wprowadzonych w innych Państwach Członkowskich (konkretnie w związku z EFP). Nawet jeżeli Komisja ustanowiła grupę do kontaktów w 2009²⁰, co miało ułatwić wymianę informacji, strony zainteresowane zgłaszały potrzebę ulepszenia wymiany informacji między Państwami Członkowskimi.

(21) W związku z celem „bezpieczeństwa” (tj. ochrony obywateli i legalnego rynku broni palnej), poziom bezpieczeństwa i ochrony przed nielegalnym handlem bronią palną oraz przestępstwami wzrósł dzięki wprowadzeniu:

- Wymagań w kwestii śledzenia, skierowanych do Państw Członkowskich (tj. rejestr komputerowy) oraz sprzedawców (rejestr transakcji broni palnej) – art.4.

---

¹⁹ Okres między 2005-2013 używany jest jako punkt odniesienia, gdyż UE liczyła już 25 państw.

²⁰ Ustanowienie grupy kontaktowej przewiduje art. 13(3) Dyrektywy w sprawie broni palnej.

- Wymagań dot. oznaczeń dla producentów (mimo, że zgłoszono obawy w związku z przypadkami usuniętych oznaczeń) - art. 4(4).

- Minimalnych wymagań dot. nabycia i posiadania broni palnej – art.5.

Jednakże, potrzeba ulepszeń nadal istnieje w kwestii konwersji broni alarmowej, przywróceniu do użycia broni, która była już niezdatna do użytku, nielegalnego obrotu częściami broni palnej oraz interpretacją zwrotu „istotny komponent”.

(22) Z powodu braku pełnych danych, oceniającym trudno było określić efektywność Dyrektywy związku z celami dotyczącymi bezpieczeństwa. Analiza była w szczególności utrudniona przez brak bazy informacji zawierającej szczegółowe dane o przestępstwach popełnionych z użyciem legalnie posiadanej broni palnej, konwertowanej broni alarmowej oraz przywróconej do użytku broni palnej w Państwach Członkowskich.

5.1.2 Wydajność

(23) Ocena określiła koszty związane z działaniami koniecznymi do implementacji przepisów Dyrektywy (bezpośredni koszt dostosowania – łącznie z obciążeniami administracyjnymi i kosztem związanym z przekazaniem informacji²¹) oraz wskazała strony, które je ponoszą. Ocena nie zawiera kosztów powstałych w wyniku implementacji dodatkowych wymagań oraz kosztów różnic w implementacji w poszczególnych Państwach Członkowskich.

(24) W celu poddania ocenie czy cele Dyrektywy zostały osiągnięte umiarkowanym kosztem, z braku jakichkolwiek ilościowych danych o kosztach, wykonawca jakościowo ocenia czy koszt związany z poszczególnymi przepisami był uznany za umiarkowany zgodnie z opinią stron. Ocena jakościowa była przeprowadzona w oparciu o trzy kryteria: cel jakemu służy, udział interesariuszy, charakter kosztów. Z analizy wynika, że ogólne rezultaty osiągnięto umiarkowanym kosztem. W większości przypadków, koszty są sprawiedliwie podzielone na różnych interesariuszy. Częściowa harmonizacja Dyrektywy skutkuje pośrednimi kosztami z efektem negatywnym w kwestii niektórych przepisów (i kategorii stron zainteresowanych), takimi jak: Europejska Karta Broni Palnej, kategorie, rejestracja sprzedawców i pośredników, dzielenie się informacjami, wymagania dot. posiadania broni palnej, pozbawienie cech użytkowych, śledzenie, oznaczanie.

(25) Zgodnie z różnymi przedstawicielami przemysłu (producenci i krajowe stowarzyszenia) obciążenie administracyjne wynika głównie z krajowej, biurokracyjnej nieefektywności, a nie z przepisów Dyrektywy. Przykładem jest długi czas oczekiwania na uzyskanie pozwolenia na import i eksport broni w granicach UE; wymagania dot. bezpieczeństwa na poziomie krajowym (np. obowiązkowa inspekcja systemów alarmowych, której koszty ponoszą

---

²¹ Bezpośredni koszt związany ze zgodnością z procedurami oznacza wszystkie procedury potrzebne by przyjąć Dyrektywę na poziomie krajowym. Obciążenia administracyjne to koszty narzucone na biznes i użytkowników, podczas dostosowania do obowiązków wynikających z regulacji rządowych oraz koszt Państw Członkowskich, które implementują dodatkowe procedury. Koszty informacyjne wynikają z różnic w implementacji Dyrektywy, które mogą wiązać się z obowiązkiem dla Państw Członkowskich, producentów i użytkowników zdobycia informacji o wymaganiach obowiązujących zagranicą.

sprzedawcy). Przedstawiciele przemysłu broni palnej potwierdzili, że tego rodzaju obciążenia mogły opóźniać działania rynkowe.

(26) Wykonawca podsumował, że ogólne rezultaty Dyrektywy zostały osiągnięte rozsądnym kosztem. Obciążenie administracyjne oraz koszty widziane przez interesariuszy wiążą się z procedurami administracyjnymi implementacji Dyrektywy na poziomie krajowym i redukcja tych kosztów byłaby postrzegana jako ulepszenie.

5.1.3 Spójność

(27) Przyjęcie dyrektywy określającej minimalne wymagania doprowadziło do powstania różnic w jej zastosowaniu na poziomie Państw Członkowskich, które wpłynęły na rynek wewnętrzny oraz na cele bezpieczeństwa. Biorąc pod uwagę cele wpływające na rynek wewnętrzny, ocena wskazała:

- Rozbieżności w zastosowaniu kategorii, w szczególności kat. C oraz D, co stwarza ryzyko nieporozumień w dokumentacji wymaganej przy zakupie broni w innych krajach i stanowi przeszkodę do transferu broni palnej w Europie oraz generuje koszty
- Rozbieżności w zastosowaniu przepisów dot. Europejskiej Karty Broni Palnej, takich jak ilość wymaganych dokumentów. Ma to negatywny wpływ i utrudnia przekazanie broni palnej;

Niezgodności we wdrożeniu przepisów, które mają wpływ na bezpieczeństwo obywateli UE:

- Różnice w normach oznaczania, które ograniczają zdolność do śledzenia broni palnej i walkę z jej nielegalnym handlem;
- Różnice w zakresie norm i technik pozbawiania cech użytkowych oraz desygnowaniu organów przeprowadzających procedurę. Tego rodzaju różnice budzą obawy, nie tylko dlatego że organ władzy czy też osoba odpowiedzialna za pozbawienie cech użytkowych może nie mieć koniecznych technicznych umiejętności, ale także dlatego, że normy w niektórych Państwach Członkowskich nie zostały uznane za wystarczające.
- Różnice w kategoryzowaniu broni w krajowym ustawodawstwie prowadzą do problemów w śledzeniu broni i egzekwowaniu prawa. Jest to taki przypadek, w którym obiekt uznany za broń palną w jednym Państwie Członkowskim może zostać przewieziony do innego Państwa Członkowskiego, gdzie obiekt nie jest już uznany za broń palną i w efekcie organy władzy gubią jej ślad.
- Różnice w interpretacji kluczowych terminów zawartych w Dyrektywie (istotne komponenty, pośrednicy, broń alarmowa, broń zabytkowa).

Z drugiej strony, okazało się, że nie ma problemów w kwestii wymagań dot. posiadania broni i Dyrektywa pomogła je zharmonizować.

(28) Biorąc pod uwagę zgodność Dyrektywy w sprawie broni palnej z istniejącą legislacją UE, badanie wykazało, że główne problemy związane są z UNFP. Zmiana z 2008 tylko częściowo ujedynolila terminologię Dyrektywy z UNFP. W rzeczywistości, Dyrektywa wprowadziła rozróżnienie między istotnymi częściami i komponentami, które nie pokrywa się z tekstem Narodów Zjednoczonych, który odnosi się łącznie do „części i komponentów”. Dodatkowo, UNFP²² daje możliwość państwu będącemu Stroną uznania broni palnej pozbawionej cech użytkowych za broń palną zgodnie z prawem krajowym oraz podejmowanie działań na mocy tego uznania.

5.1.4 Przydatność

(29) W ocenie podsumowano, iż całościowo dyrektywa w sprawie broni palnej nie przestaje być adekwatna do aktualnych potrzeb rynkowych (tj. transgranicznego przemieszczania broni palnej). Wątpliwości jakie pojawiły się po stronie podmiotów gospodarczych dotyczą głównie różnych środków implementujących oraz procedur, które przyjęły Państwa Członkowskie, a które są źródłem dodatkowych obciążeń i kosztów, wpływających negatywnie na transgraniczne przemieszczanie broni palnej.

(30) Biorąc pod uwagę cele związane z bezpieczeństwem (np. przestępstwa z użyciem legalnie posiadanej broni, kradzieże lub zgubienie uprzednio legalnie posiadanej broni, konwersja broni alarmowej lub pozbawionej cech użytkowych), oceniający przedstawili wnioski, mówiący że Dyrektywa jest przydatna w odniesieniu do większości zagrożeń dla bezpieczeństwa. Oceniający wymienili również działania, które należy włączyć w zakres Dyrektywy bądź lepiej opisać. Należą do nich: konwersję broni alarmowej; konwersję broni półautomatycznej; przywrócenie do użytku broni pozbawionej cech użytkowych; usunięcie oznaczeń; nielegalne użytkowanie broni odziedziczonej. Wszystkie wymienione działania są powodem do obaw o bezpieczeństwo na poziomie Państw Członkowskich. Ponadto, oceniający stwierdzili, że przyszły rozwój technologiczny, taki jak nowe technologie (w tym druk 3D) i nowe kanały sprzedaży (np. Internet²³), mogą stanowić wyzwanie dla zakresu Dyrektywy w przyszłości.

5.1.5 Wartość dodana UE

(31) Broń palna to obiekty o szczególnym charakterze. Większość z kwestii bezpieczeństwa, które porusza Dyrektywa w sprawie broni palnej, ma charakter transgraniczny. Podatność Państwa Członkowskiego na działania przestępcze może mieć wpływ na UE jako całość (przykładem mogą być przypadki konwersji broni alarmowej). Różnice w legislacji krajowej są przeszkodą w kontroli i działaniach policyjnych na terenie Państw Członkowskich (np. różne wymagania dot. rejestracji dla tego samego rodzaju broni palnej). Badanie wykazało, że efektywne działanie, prowadzące do osiągnięcia celu jakim jest wysoki poziom bezpieczeństwa obywateli UE i umożliwienie transgranicznego przemieszczania broni palnej może być podjęte na poziomie UE. Niewątpliwą wartością dodaną Dyrektywy w sprawie

---

²² Artykuł 19 UNFP.

²³ W kwestii sprzedaży internetowej i nowych technologii, badanie, mimo że uznało aktualne ramy za adekwatne do sprostania takim wyzwaniom, rzuca światło na zwiększone wykorzystanie Internetu jako kanału sprzedażowego dla broni palnej oraz problem kontroli, który przyniesie przyszłość.

broni palnej jest ustanowienie wspólnej ramy regulacji w sprawie broni palnej, która nie mogłaby powstać na poziomie krajowych lub dwustronnych interwencji.

(32) Możliwość utrzymania wysokiego poziomu bezpieczeństwa i wzmocnienie rynku wewnętrznego wynikała z elastycznej natury samej Dyrektywy. Ustanawia ona wspólne minimalne wymagania, w poszanowaniu zasady pomocniczości i dając Państwom Członkowskim możliwość przyjęcia bardziej rygorystycznych zasad w zależności od krajowych potrzeb oraz podstaw ich wydania. Dodatkowo, Państwa Członkowskie i obywatele UE otrzymali gwarancję, że wspólne środki bezpieczeństwa zawarte w Dyrektywie dotyczące broni palnej wyprodukowanej i będącej w obiegu na terenie UE obowiązują we wszystkich Państwach Członkowskich.

(33) Minimalny próg również przyczynia się do funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz wzmacnia legalny rynek handlu bronią palną. W zakresie rynku główny spodziewany wkład interwencji UE (ustanowienie wspólnych kategorii) był utrudniony przez różne implementacje na poziomie Państw Członkowskich. Jednakże, efektywność EFP jest przykładem potencjalnej wartości dodanej interwencji UE w zakresie wsparcia transgranicznego przemieszczania się myśliwych i strzelców sportowych.

5.2 Zalecenia

(34) W oparciu o wnioski płynące z oceny, wykonawca sformułował zbiór zaleceń podzielonych na działania wymagające interwencji legislacyjnej oraz pozalegisłacyjne.

- **Wspólne kryteria dot. konwersji broni alarmowej (Legislacyjne)**

Ocena podkreśliła potrzebę wyjaśnienia definicji konwersji i kryteriów definiowania broni alarmowej, by stworzyć wspólne rozumienie tego jakiego rodzaju broń alarmowa może być konwertowana oraz by ograniczyć przepływ tej broni, którą można konwertować do zdanej do użytku broni palnej. **Podstawa:** konwersja broni ręcznej do użytku cywilnego (alarmowa i sygnałowa), by strzelała prawdziwymi nabojami, okazała się poważnym problemem w wielu Państwach Członkowskich.

- **Harmonizacja standardów i zasad pozbawienia broni palnej cech użytkowych (Legislacyjne)**

Ocena rekomenduje kontynuację trwającego procesu definiowania wspólnych wytycznych dot. norm i technik pozbawienia broni palnej cech użytkowych, również zgodnie z przepisami zawartymi w Dyrektywie, która dokładnie przewiduje nakreślenie wspólnych wytycznych przez Komisję. Zakres wytycznych powinien być rozszerzony, by dotyczył zasad związanych z wymaganiami dot. posiadania, sprzedaży lub przemieszczania broni palnej pozbawionej cech użytkowych. **Podstawa:** brak wspólnych wytycznych w kwestii norm i technik pozbawienia broni palnej cech użytkowych jest źródłem obrotu tego rodzaju bronią o różnym stopniu bezpieczeństwa, która potencjalnie mogłaby zostać przywrócona do użytku. Oprócz technicznych norm dla pozbawienia cech użytkowych, ważnym aspektem jest także wzięcie pod uwagę wymagań dot. posiadania, sprzedaży lub przemieszczania takiej broni. W większości Państw Członkowskich, broń pozbawiona cech użytkowych nie jest już uznawana

za broń. W ten sposób jest ona usunięta z oficjalnego rejestru i nie ma możliwości odnalezienia oryginalnego właściciela broni. Mimo to, jest ona uznawana za zagrożenie i używana do zastraszania.

- **Harmonizacja zasad oznaczania (Legislacyjne)**

W ocenie rekomendowane jest ujednoczenie definicji części i komponentów pochodzącej z Dyrektywy z definicjami zawartymi w UNFP, proponując przyjęcie w całej UE takich samych norm oznaczania oraz zawarcie w Dyrektywie obowiązku oznaczenia wszystkich istotnych komponentów w momencie produkcji lub importu. **Podstawa:** niektórym Państwom Członkowskim nie udało się uznać istotnych komponentów za broń palną, więc obowiązek oznaczania istotnych komponentów generuje problemy organów egzekwujących prawo w śledzeniu broni palnej użytej w transgranicznych przestępstwach. Wskazuje to także na potencjalne przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, jako że oznaczenia mogą nie być rozpoznawalne we wszystkich Państwach Członkowskich. Powinna zostać przeprowadzona wstępna szczegółowa analiza części broni palnej poddanych regulacji i oznaczanych w Państwach Członkowskich, a różnice w definicji „istotnych komponentów” zawartych w Dyrektywie w sprawie broni palnej i „części i komponentów” zawartych w UNFP powinny być poddane ocenie na poziomie UE i powinno się określić potrzebę zmian w Dyrektywie.

- **Przejrzystość i dostępność krajowych zasad implementujących Dyrektywę (Pozalegisłacyjne)**

W ocenie zawarta jest rekomendacja ulepszenia dostępu na poziomie UE do informacji zebranych na poziomie krajowym dla wszystkich zainteresowanych stron, szczególnie w związku z kosztem pozyskania informacji, który mogą ponosić małe i średnie przedsiębiorstwa (np. poprzez tworzenie bazy danych zbierającej informacje o obowiązującej legislacji i wymaganiach w 28 Państwach Członkowskich). **Podstawa:** różnice w implementacji są źródłem: opóźnienia wewnątrzspółnotowej wymiany broni palnej; kosztów informacyjnych – szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw; obciążeń wynikających z różnorodności przyjętych procedur administracyjnych.

- **Zdefiniowanie wspólnej postawy w związku z klasyfikacją broni myśliwskiej i sportowej i wyjaśnienie zasad EFP (Pozalegisłacyjne)**

W ocenie zawarta jest rekomendacja, by zasady związane z EFP były szerzej zdefiniowane na poziomie UE (np. wiele dodatkowych dokumentów wymaganych przez krajowe władze i liczba broni palnej, którą można zawrzeć w EFP). **Podstawa:** różna klasyfikacja broni palnej użytej do tego rodzaju aktywności w Państwach Członkowskich (tj. broń palna użyta w strzelectwie sportowym może być zakazana w niektórych Państwach Członkowskich) oraz restrykcyjna interpretacja niektórych zasad w związku z EFP.

- **Szczegółowa analiza kluczowych zagadnień (Pozalegisłacyjne)**

W ocenie zawarta jest rekomendacja przeprowadzenia szczegółowej analizy konkretnych aspektów w związku z Dyrektywą, które uznano za problematyczne podczas badania: (1) dalsza harmonizacja w kwestii posiadania broni palnej; (2) interpretacja terminu „pośrednik”; (3) ocena zasad stosowanych związku z bronią półautomatyczną i określenie jej poziomu niebezpieczeństwa (w związku z możliwą konwersją tej broni do broni automatycznej). **Podstawa:** 1) Wymagania dot. posiadania broni palnej: oceniający dostrzegli postępujące dopasowywanie się Państw Członkowskich do wspólnych i bardziej szczegółowych wymagań niż zawarte w Dyrektywie; 2) termin „pośrednik”: niespójności w definiowaniu terminu mogą prowadzić do niebezpieczeństwa. 3) Broń półautomatyczna: wiele Państw Członkowskich wskazało na ryzyko związane z konwersją broni półautomatycznej do broni automatycznej.

- Zwiększanie wiedzy o nowych technologiach (Pozalegisłacyjne)

W ocenie zawarta jest rekomendacja środków przyczyniających się do ułatwienia dzielenia się przez Państwa Członkowskie wiedzą dotyczącą rynku broni palnej oraz handlu (np. internetowy rynek broni palnej, części broni palnej i innego rodzaju broni), wpływ nowych technologii (druk 3D) na kontrolę i śledzenie broni. **Podstawa:** nowe technologie mogą stanowić wyzwanie dla możliwości organów egzekwujących prawo, by śledzić i wykrywać broń palną i jej komponenty w Państwach Członkowskich i prawdopodobnie będzie to źródłem problemów w śledzeniu i kontrolowaniu przemieszczania broni palnej w przyszłości.

- Wzmocnienie systemu gromadzenia danych (Pozalegisłacyjne)

W ocenie zawarta jest rekomendacja w kwestii wzmocnienia systemu gromadzenia danych w celu stworzenia rzetelnej bazy informacji o broni palnej i powiązanych z nią przestępstw, by wspierać przyszłe procesy decyzyjne na poziomie UE. **Podstawa:** Problem szczegółowych i pełnych danych jest jedną z głównych przeszkód powstrzymujących twórców polityki od stworzenia polityki opartej na faktach.

6. Krytyczna ocena i informacje zwrotne od Komitetu ds. broni palnej

(35) Ocena była odpowiedzią na pytania zadawane przez Komisję, a analiza w niej zawarta opierała się na analizie zebranych danych. Jednakże, z jakościowego punktu widzenia, dane z oficjalnych statystyk nie były wystarczające. Brakuje dostępu do danych związanych z kwestiami bezpieczeństwa (np. dane dotyczące przestępstw są niepodzielone na kategorie broni palnej, ograniczone jest rozróżnienie na legalnie posiadaną i nielegalnie posiadaną broń użytą w przestępstwie, ograniczone dane dot. produkcji broni palnej przez Państwa Członkowskie etc.), a dostępne dane dotyczące struktury rynku broni palnej do użytku cywilnego (tj. produkcji, importu, eksportu broni palnej do użytku cywilnego, pracowników, obrotów firm działających w tym sektorze) są niskiej jakości. Brak danych o kosztach ilościowych i obciążeniu administracyjnych dot. implementacji konkretnych przepisów.

(36) Oceniający zminimalizowali brak danych i statystyk dot. broni palnej do użytku cywilnego na poziomie UE poprzez kontakt z krajowymi organizacjami branżowymi i zbieranie brakujących informacji przez rozmowy. Zbieranie informacji z różnych źródeł pozwoliło sprawdzić jakość i wiarygodność informacji.

(37) Aby trafniej sformułować opinię o ważności wyników badania oraz zaleceniach Komisja zaprosiła przedstawicieli Komitetu ds. broni palnej (składającego się z 28 Państw Członkowskich i 4 należących do EOG i EFTA), aby wystosowali komentarz. Podczas spotkania Komitetu 18 grudnia 2014, członkowie Komitetu zostali zapoznani z wynikami oceny. Podczas spotkania Państwa Członkowskie stwierdziły, że zalecenia są słuszne. Po tragicznych wydarzeniach, które miały miejsce w styczniu 2015, Państwa Członkowskie podczas spotkania 25 marca 2015 podzieliły się bardziej złożoną opinią o zaleceniach zawartych w ocenie. Państwa Członkowskie przedstawiły swoją ocenę tego na ile pilne i istotne są poszczególne zalecenia. Dodatkowo, niektóre Państwa Członkowskie (Francja, Wielka Brytania, Szwecja, Belgia) uzupełniły swoją opinię pisemnym komentarzem.

(38) Z informacji zebranych od Państw Członkowskich można podsumować, że:

- Wiele Państw Członkowskich zgodziło się, że zalecenia priorytetowe to:

- i) Wspólne kryteria dot. konwersji broni alarmowej;
- ii) Harmonizacja standardów i zasad pozbawienia cech użytkowych;
- iii) Harmonizacja zasad dot. oznaczania.

Zgodnie z opinią większości Państw Członkowskich, te kwestie wymagają przeglądu Dyrektywy. Wiele Państw Członkowskich podkreśliło konieczność przyspieszenia działań dot. wytycznych o pozbawienia cech użytkowych przewidzianych Dyrektywą.

- Dla większości Państw Członkowskich zalecenia te powinny być wzięte pod uwagę, ale są niskiej/średniej ważności:

- i) Przejrzystość i dostępność krajowych zasad implementujących Dyrektywę;
- ii) Zwiększanie wiedzy o nowych technologiach;
- iii) Wzmocnienie systemu gromadzenia danych.

- W kwestii rekomendacji dot. interoperacyjności między systemami tworzonymi na poziomie krajowym, Państwa Członkowskie nie były jednomyślne. Wiele Państw Członkowskich wierzy, że śledzenie broni palnej jest jedną z najbardziej naglących kwestii. Połączenie krajowych zbiorów danych mogłoby pomóc siłom policyjnym i władzom krajowym w lepszym dzieleniu się informacjami. Z drugiej strony, wiele Państw Członkowskich podkreśliło, że połączenie systemów mogłoby oznaczać długi i niekoniecznie owocny proces z powodu problemów i braku kompatybilności na poziomie IT/technicznym oraz, co ważniejsze, z przyczyn prywatności i wymiany danych osobowych. Państwa Członkowskie zasugerowały ostrożne bilansowanie kosztów i obciążeń administracyjnych zamiast potencjalnych korzyści płynących z interoperacyjności. Pierwszym krokiem powinna być analiza jakiego rodzaju informacje muszą być wymienione, a następnie ocena jak mogłoby to być wykonane.

- Państwa Członkowskie nie miały wspólnej opinii co do rekomendacji, by obrać wspólną postawę w kwestii klasyfikacji broni palnej myśliwskiej i sportowej i rozjaśnić zasady Europejskiej Karty Broni Palnej (EFP). Niektóre Państwa Członkowskie twierdziły, że nie byłoby problemem zwiększenie liczby broni zarejestrowanej w EFP, jednakże wolność w kwestii wymagania dodatkowych dokumentów powinna być zachowana. Inne Państwa Członkowskie wierzą, że brak informacji dostępnych w EFP jest problemem. Państwa Członkowskie podkreśliły konkretną potrzebę lepszego informowania myśliwych odwiedzających inne Państwa Członkowskie o używaniu EFP. Tylko kilka Państw Członkowskich zasugerowało przegląd Dyrektywy, by zharmonizować kategorie broni palnej.

- W związku z rekomendacją by zanalizować takie kwestie jak wymagania do posiadania broni, definicje pośredników, konwersja – kolejny raz Państwa Członkowskie miały rozbieżne poglądy. Wiele z nich zdawało się zgadzać z potrzebą lepszej definicji terminu „pośrednik”, komponentów i części (i jeżeli to konieczne dokonać przeglądu Dyrektywy w związku z tym) oraz zbadaniem kwestii konwersji półautomatycznej broni w automatyczną (i vice versa). Jednakże, tylko kilka Państw Członkowskich podkreśliło konieczność przeglądu aktualnych wymagań do posiadania broni.

- Znaczna liczba Państw Członkowskich twierdziła również, że niektóre definicje (sprzedawcy, istotne komponenty broni palnej, repliki) wymagają wyjaśnienia.

(39) Na podstawie pracy oceniających i informacji od Państw Członkowskich, Komisja zgadza się z wnioskami zawartymi w ocenie. Komisja uważa również, że zalecenia są uzasadnione i cenne, mimo że niektóre z nich są bardziej pilne niż inne. Dodatkowo, niektóre zalecenia (takie jak oznaczanie wszystkich części broni palnej oraz powiązanie rejestrów informacyjnych) mogą mieć znaczny wpływ w kwestii kosztów także dla producentów i sprzedawców (w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw), dlatego też dalsze badania i studia wykonalności (np. powiązanych rejestrów informacyjnych) mogą być przewidziane.

7. Kierunek rozwoju

(40) Ocena pokazała, że Dyrektywa w sprawie broni palnej miała pozytywny wkład w funkcjonowanie rynku wewnętrznego wspierając transgraniczne przemieszczanie broni palnej i utrzymywanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa, stanowi wartość dodaną dla UE i jest przydatna.

(41) Jednakże, istnieją przeszkody które mogą podważyć jej funkcjonowanie. Zarówno oceniający, jak i dyskusja z Państwami Członkowskimi wskazały na krytyczne kwestie dalszych działań: a) kwestia konwersji broni ręcznej do użytku cywilnego (np. alarmowej) w broń palną, b) potrzeba wyjaśnienia wymagań dot. oznaczeń broni palnej (co pozwala na jej śledzenie), c) potrzeba wspólnych, restrykcyjnych wytycznych dot. pozbawienia broni palnej cech użytkowych, d) potrzeba wyjaśnienia definicji, d) potrzeba wzięcia pod uwagę internetowej sprzedaży, f) potrzeba uproszczenia i ulepszenia krajowej wymiany danych i zbadania możliwości interoperacyjności oraz g) potrzeba wzmocnienia działań w kwestii

zbierania danych o broni palnej w cywilnym użytku oraz w przestępstwach, by wspierać przyszły procesy decyzyjne na poziomie UE.

(42) W związku z trwającymi pracami nad wspólnymi normami i wytycznymi dot. pozbawienia broni palnej cech użytkowych, Komisja zdecydowała o przyspieszeniu przeglądu Dyrektywy biorąc pod uwagę wpływ ataków terrorystycznych z 15 listopada w Paryżu oraz wcześniejszych ataków i strzelanin w Paryżu i Kopenhadze oraz incydentu w pociągu Thalys. Komisja zdecydowała się dołączyć do tego raportu przegląd Dyrektywy w oparciu o dowody dotąd zgromadzone, biorąc pod uwagę aspekt Lepszych Regulacji.

(43) Zgodnie z komunikatem Komisji „Europejska Agenda Bezpieczeństwa”²⁴, w odpowiedzi na Wspólną Deklarację w Rydze ministerstw UE²⁵ oraz Deklaracji Ministrów Spraw Wewnętrznych z 29 sierpnia 2015, propozycja towarzysząca raportowi ma na celu wzmocnienie istniejących ram prawnych dot. broni palnej, ulepszenie dzielenia się informacjami, poruszenie temat handlu i konwersji przywrócenia cech użytkowych broni, ulepszenie standardów oznaczania w świetle lepszego śledzenia oraz, finalnie, rozważenie w jaki sposób rozwiązać kwestie konwersji broni ręcznej do użytku cywilnego (tj. alarmowej).

---

²⁴ COM(2015) 185 wersja ostateczna.

²⁵ Wspólna Deklaracja w Rydze, zawarta podczas nieformalnego spotkania ministerstwa sprawiedliwości i spraw wewnętrznych 29 i 30 stycznia.